

Een weeksie fietse bij de ôôsterbure

Me man waarek nie meer, hij is zôôgezeed an de leeftijd. 'k Zee tege hum: "Zalle me as overbrugging is 'n weeksie weggaon?" Nou, dà was nie tege dôôvemansore gezeed.'t Wier uitaaindelijk Wertheim, 'n hêêl oud stadje mè veul resterantjies en terrassies, daer houwe we wel van. As ie naer Duitsland gaot, mò je nie denke dà je afvaalt. Je kan d'r meraokels lekker ete, 't is gezellig, taorte in overvloed, somtije wel tien centimeter hôôg, mè vruchies slagrôôm, haozelneute, en zôô.

Ze hebbe mooie fietspaoje langs de Tauber en de Main. Hêêl aandere dan langs d'n Tienegt in Slierecht en 't was werempel korte broeke weer. Toe me dinsdags tusse de middag 'n resterantje zoche, zagge we 'n bord, waeruit bleek dà me nog 'n paor honderd meter te gaon hadde en toe we d'r aaindelijk wazze, bleke ze mè vekansie. Een hortie verdeur was t'r nog êên en we wazze koud binne of 't begon vrêeselijk te spêête. Volleges de kok, die z'n aaige brouwseltjies bepaold aareg lekker vong, hij was naomelijk tonnechie rond, zou 't dien dag nie meer drôôg worde. 'n Uurtie laeter zijn we, nae 'n grôôte tosti, d'r toch vandeur gegaon, regenjassie an en werempel, we zijn drôôg in ons hotellechie angekomme.

Twêê daege laeter wouwe me weer gaon lunse bij dien dikkerd. Nae 'n end gefietst te hebbe, baaregchie op, baaregchie af, kwamme we d'r aaindelijk hijgend aan. We wisse dat ie ope was, mor tot onze grôôte verbaozing sting d'r 'n bord dà ze weges 'n staarefgevaal geslote wazze. Toch effies naer binnene gegaon en gevraegd ovve we tò nog 'n klaain happie konne krije en ja hoor, dà gong. Ze konne ons nog van 'n paor daege geleeje. Wà bleek: opoe was dôôd en die mos bepaold begraeve worde. Nou kanne wij opoes nie en dan kà je d'r ok nie om treure, dus doche we allêên mor an onze lege maog. We hadde ons hêêl 't end zitte verkneutere op 'n lekker happie. We doche we zalle 't hullie makkelijk maoke, dus koze we 'n sneechie brôôd mè kaes en we viele bekant van de stoele, wel acht plaksies en lekker!

We hadde die week ok 'n reuzerad zien staon, daer wou 'k wel in. Opêêns zag 'k 't nie meer staon. We zagge wel borrechies waerop sting: 'Radweg', mor 'k kon m'n aaige nie voorstelle dà ze die speesjaol voor ons neergezet hadde. Bleek 't an d'n aandere kant van de stad te staon. We zijn d'r helaos nie meer aan toe gekomme. M'n blaojchie is vol. We kanne trugkijke op 'n fantastisch weeksie. Thuis wachtte de andievie mè gehak!

Macky van Leeuwen – de Jong